

Sygn. akt IV CSK 701/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku W. S.

przy uczestnictwie T. S., M. S., D. S. i J. O.

o uwłaszczenie

oraz z wniosku T. S.

z udziałem W. S., M. S., D. S. i J. O.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy T. S. i uczestniczki postępowania D. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 8 marca 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. orzeka, że uczestnicy ponoszą koszty postępowania
związane ze swoim udziałem w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca T. S. i uczestniczka postępowania D. S. wnieśli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 8 marca 2013 r. wydanego w sprawie o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, zarzucając naruszenie prawa procesowego, tj. „art. 214 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. przez rozpoznanie sprawy na rozprawie odwoławczej w dniu 8 marca 2013 roku, mimo przedłożenia przez pełnomocnika zwolnienia lekarskiego i jego wniosku o odroczenie terminu rozprawy z uwagi na chorobę, które to uchybienie miało wpływ na wynik sprawy albowiem wnioskodawca został pozbawiony możliwości obrony swoich praw” oraz naruszenie prawa materialnego „poprzez błędną wykładnię art. 172 k.c. (...)”. Powołując się na „art. 398⁴ § 2 oraz 398⁹ § 1 pkt 3), 2) i 3) k.p.c.”, skarżący wnieśli o przyjęcie skargi do rozpoznania, twierdząc, że „w niniejszej sprawie zachodzi przesłanka nieważności postępowania z przyczyn określonych w art. 379 pkt 5 k.p.c. Wnioskodawca został pozbawiony możliwości obrony swoich praw, przy prawidłowym zastosowaniu przepisów o podstawie wniosku o odroczenie z uwagi na nagły wypadek, zawiadomienie Sądu w najbliższym możliwym terminie o niemożności stawienia się na rozprawę i powodach niemożności ustanowienia pełnomocnika substytucyjnego.” Zdaniem skarżących, „rozstrzygnięcia wymaga również pytanie: Czy w świetle zapewnienia stronie praw do obrony swoich interesów mieści się odmowa odroczenia rozprawy, mimo udokumentowanej niemożności stawienia się pełnomocnika z pouczeniem, że strona może wynająć innego pełnomocnika lub pełnomocnik ustanowić substytucję”.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje

na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Jedną z tych przyczyn, na którą skarżący powołali się w skardze, jest nieważność postępowania przed sądem odwoławczym (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.). Zgodnie z art. 393 § 1, k.p.c. nieważność taką Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, a zatem bez względu na powołane w skardze zarzuty. Analizując okoliczności sprawy pod tym kątem, Sąd Najwyższy nie stwierdził podstaw do uznania, aby skarżący zostali pozbawieni możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Zarówno pełnomocnik skarżących, jak i oni sami mieli świadomość, że jego długotrwała choroba uniemożliwi mu zastępowanie skarżących przed Sądem drugiej instancji przez kilka miesięcy, a wiedzę tę oboje uzyskali na długo przed terminem rozprawy apelacyjnej, po zamknięciu której ogłoszono zaskarżone skargą postanowienie (k. 397 i 398). Skarżący, pomimo, że byli reprezentowani przez radcę prawnego, zostali przez Sąd pouczeni o możliwości ustanowienia innego pełnomocnika lub pełnomocnika substytucyjnego, gdyż spowodowana wielomiesięczną niedyspozycją nieobecność ich dotychczasowego pełnomocnika nie będzie stanowić podstawy kolejnego odroczenia rozprawy apelacyjnej (k. 393 i 394).

Pytanie, które zostało postawione w ramach uzasadnienia wniosku, zarówno ze względu na jego sformułowanie, jak i dalsze uzupełniające je wywody, nie kwalifikuje się jako którakolwiek z przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wobec niestwierdzenia przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania ze skargi oparto na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.